

Wat nieuws van de Yovo's (de blanken)

Eerste week is gepasseerd en we beginnen te beseffen dat we hier niet even op vakantie zijn, maar dat ons verblijf in Togo wel enkele maanden zal duren. Dat heeft zijn voor- en nadelen. Het is een fantastisch voordeel om te werken in zo'n prachtige omgeving als Agou-Avédzé, aan de voet van Mont Agou (hoogste "berg" in Togo). Het decor is prachtig, de mensen vriendelijk, mooie bloemen, rustig, kortom, dit lijkt wel voor een stuk een droomwereld...

Maar het is toch allemaal wel even wennen. Wanneer je een douche neemt moet je zien dat er voldoende water in de emmer is, dat je een zaklamp meeneemt, dat de zeep er is, snel douchen of je wordt gebeten door de muggen, spinnen op de muur (zeer aangenaam voor Karin, die al meerdere malen een 'sprong achteruit' heeft gedaan ☺)... Wanneer je met de computer begint te werken, moet je voorzien dat je na het werken hem terug kan opladen, want dat gebeurt in een kiosk met openingsuren. En mails of verslagen die je moet doorsturen, moet je op voorhand maken, want internet heb je pas 20 km van hier in een internetcafé.

Het werktempo ligt ook een stuk lager dan bij ons, af en toe verveelt Karin zich hier wel eens, tijd dat de kleuterschool begint... En je bent verder zo afhankelijk van anderen. Is de auto beschikbaar? Zo niet (wat eigenlijk zo goed als altijd het geval is) → moto-taxi, maar die rijden dan weer niet meer na zonsondergang (18h), tenzij je ze op voorhand reserveert (en meer betaalt + drinkgeld want ze moeten op je wachten). Wat gaan we eten? We zullen zien wat de pot schaft. Heb je honger? Wachten tot etenstijd, want een kast met koekjes of een soepje is er niet. Zin in een colaatje of ben je het water met chloorsmaak beu → pech, tenzij je de moto-taxi neemt tot een dorp hiernaast.

Maar goed, begrijp ons niet verkeerd, we hebben het hier echt naar onze zin. Het is wennen, je wat aanpassen, flexibel zijn, geduldig en inventief. En dat lukt ons toch wel al aardig. En dat er geen elektriciteit is, heeft zo ook zijn goeie kant. Zo is de sterrenhemel hier 's avonds prachtig! Elke keer wanneer je denkt dat je alle sterren hebt gezien, zie je ineens nog een aantal witte stipjes bijkomen. We hebben geprobeerd er een foto van te nemen, maar eigenlijk lijkt dit gewoon een zwarte vlek. Dus hebben we ons wat geamuseerd met de sluitertijd, met dit als gevolg:

Zo zien jullie, we vinden het hier wel tof 😊!

Nu wat hebben we deze week gedaan. Maandag hadden we een afspraak met CADO, om onze planning eens te bekijken.

Simon zal zich voornamelijk meewerken bij het project SolauTogo. SolauTogo is een project van Solar Zonder Grenzen (in BE) en zij werken samen met ONG CADO (één van de lokale NGO's in Togo). SolauTogo wil zich inzetten om over heel Togo te zorgen voor elektriciteit of toch alleszins de mogelijkheid bieden dat mensen lampen kunnen huren om in die basisbehoefte (dat in Afrika er eigenlijk geen is) te kunnen voorzien. Dit probeert ze te doen door op twee vlakken actief te zijn:

- Installaties van zonnepanelen: bij particulieren of publieke instellingen (scholen, dispensaria, ...) zonnepanelen te installeren, de batterijen waarop de energie wordt opgeslagen en dan via een transformator $12V \rightarrow 220V$ ervoor te zorgen dat de klanten de gewone (gekende) stopcontacten kunnen gebruiken. Ook installeren ze verlichting bij hun klanten (12V). Deze installaties is geen vast pakket, de klant kan zelf kiezen wat hij wil (tv: ja/nee, frigo: ja/nee, gsm kunnen opladen: ja/nee, verlichting: ja/nee, ...). Afhankelijk wat hij wil aansluiten wordt dan berekend hoeveel panelen en batterijen er nodig zijn en wordt er een offerte/contract opgemaakt.
- Oprichting van "Kiosque Solaire": de installaties van panelen zijn redelijk duur en zeker niet voor elke Togolees weggelegd. Mede daarom is het de bedoeling dat we "zonnekiosken" gaan oprichten. In deze kiosken kunnen de bewoners van de steden en dorpen een lamp (de "CalaBaaz") huren en als deze batterij plat is, ze komen inruilen voor een andere; dit tegen een prijs die de Togolees kan betalen.

Deze installaties en kiosken moeten natuurlijk rendabel zijn, daarvoor is er veel tel- en rekenwerk aan voorafgegaan. De economische realiteit en vooral het efficiënte gebruik van arbeidstijd, dat is moeilijk uit te leggen in Afrika. Maar daarover later zeker meer.

Karin gaat een twee à drie dagen meehelpen in het dispensarium en ondertussen observeren zodat er een verslag kan gemaakt worden. Waarom komen mensen naar het dispensarium? Waarom wachten ze zo lang? Is een consultatie te duur? Prijs medicatie? Wat ontbreekt er nog van

middelen? Hieromtrent zal ik ook een enquête doen bij de bevolking wat zij nodig achten, waarom ze wel of niet naar het dispensarium gaan,

De andere dagen van de week ga ik meehelpen in de kleuterschool. De juffrouw is hoogzwanger en kan elk moment bevallen. En ja, op 25 kindjes passen wanneer je een baby'tje hebt is geen evidentie. Maar alvorens de school begint, mag ik de kleuterschool opruimen. Dat is voor volgende week.

Hier een foto om jullie een idee te geven:

Ik zal me wel kunnen bezig houden he ☺?

Dinsdag zijn we dan gaan kennis maken met SolauTogo, de werking, de mensen, ... en hebben we een uitgebreide uitleg gekregen over de werking door Frederic.

Een fotootje van het atelier van SolauTogo:

Woensdag is Karin in de voormiddag een dagje gaan meelopen in het dispensarium. Ontzettend veel mensen met malaria! Vooral kinderen. Kinderen die eigenlijk echt doodziek zijn, 41°C koorts hebben, gedehydrateerd zijn, al dagen niet meer eten, dringend moeten gehospitaliseerd worden maar de ouders hebben er gewoon geen geld voor... Schrijnend... Hier is nog veel werk. In de namiddag

hebben Carlos (verpleegkundige) en ik het dispensarium eens gepoetst, want het was nodig. De verdere medische details van hygiëne en steriliteit die ze hier niet kennen, materiaal dat ontbreekt, vervallen medicatie, materiaal op de grond ... zal ik jullie ook besparen. Ik herhaal, er is nog veel werk te doen.

Simon is woensdag een installatie van zonnepanelen gaan bekijken en wat uitleg gekregen, eens zien hoe het allemaal in zijn werk gaat. De installatie was in een dispensarium in een bergdorpje. Het was een redelijk grote installatie: 8 panelen van 120W, heel wat verlichting en een frigo om de medicatie in te bewaren. De mannen aan het werk:

Donderdag en vrijdag is Karin nog mee gaan helpen/observeren in het dispensarium en heeft Simon zich bezig gehouden met Sol au Togo.

← Schattig he.

Neeneen mama en papa, Simon en ik hebben niet ineens een kindje geadopteerd. Dit is een kindje dat gewogen werd toen die op consultatie kwam voor de vaccinatie. Vaccin voor tetanus, kinkhoest, difterie, heb A, heb B en polio worden hier gratis gegeven, een hele opluchting 😊. Daarvan worden de kinderen dan toch al gespaard.

En dan was het weekend. Na toch anderhalve week warmte, tomatensaus en sociale isolatie, zijn we zaterdag eventjes 'de yovo' (yovo = blanke) gaan uithangen en zijn we lekker gaan eten bij 'Chez

Fanny', gaan zwemmen in Hotel Geyser en een beetje gaan internetten om jullie op de hoogte te houden hoe het met ons verloopt. En amai, onze batterijtjes zijn goed opgeladen!

Zondag hebben we dan de handwas gedaan. En ik moet zeggen, het heeft lang geduurd (leve een wasmachine), maar de kleren zijn proper. Karin heeft zelfs een compliment gekregen van Yaovi dat ze dat precies nog al gedaan had 😊.

Het resultaat:

En zondagnamiddag had Simon vergadering om de planning vast te leggen en heeft Karin in de reisgids van Togo gelezen.

En toen was de week alweer om...